

LALIT. ed. Calc. 71, 5. 170, 20. 268, 6. fälschlich यमाः 58, 4. Vgl. सुयाम.
— f) यामस्य (oder इन्द्रस्य) ऋकः N. eines Sāman Ind. St. 3, 230, b.
— 2) f. ई a) N. pr. einer Tochter Daksha's und Gattin Dharma's
(Manu's) HARIV. 145. 12449. VP. 119. यामि (ed. Bomb. जामि) BUŁG. P.
6, 6, 4. नागवोथी च यामिजा (aus metrischen Rücksichten verkürzt) HA-
RIV. 148. नागवोथी च जामिजा (so beide Ausgg.) 12480. — b) N. pr. einer
Apsaras HARIV. 14162. जामि die neuere Ausg. — Vgl. यमार्थ्याम, कृष्ण°,
चित्र°, त्रि°, लेष°, दण्ड°, पञ्च°, पृत्त°, यात° und 1. यामन्.

यामक (von यम्) P. 7, 3, 34, Sch. 1) m. du. Bez. des Nakshatra Pu-
narvasu H. 110. — 2) der voc. यामकि vom f. यामकी als Schimpfwort
in der Stelle: नो विवान्यत्र यामकि पुंश्चल्या अयनं मे अस्ति ÇĀÑKH. Br. 27, 1.
यामकिनी f. = 1. यामि HĀR. 139.

यामकोश (3. याम + कोश) nach ŚĀJ. adj. den Weg sperrend; vermuth-
lich m. Wagenkasten (vgl. कोश 1) e): इन्द्र दृष्टं यामकोशा अभूवन् RV.
3, 30, 15.

यामघोष (3. याम + घोष) 1) m. Hahn ÇABDAM. im ÇKDR. — 2) eine
metallene Platte oder eine Pauke, an der die Nachtwachen angeschlagen
werden; m. TRĪK. 1, 1, 121; ÇKDR. und WILSON f. या nach derselben
Autorität.

यामतूर्प (3. याम + 3. तूर्प) n. = यामघोष 2) RAGH. 6, 56.

यामदुन्दुभि (3. याम + दु°) m. dass. R. 2, 81, 2.

यामदूत (von यमदूत) m. pl. N. pr. eines Geschlechts HARIV. 1463.
1771. an der ersten Stelle liest die neuere Ausg. लोहितायनपूताश्च st.
लोहिता यामदूताश्च.

1. यामन् (von 1. यामि) n. 1) Gang, Lauf, Fahrt, Flug; das Kommen:
विद्यो वा यामन्भयते स्वर्दक् RV. 7, 58, 2. 3, 54, 14. 4, 27, 4. यामन्प्रयामं
कृणुतं क्वं मे 1, 181, 7. 131, 7. गिरिं प्र च्यावयन्ति यामभिः 5, 56, 4. 1, 37,
11. उत पूषा भवति देव यामभिः 5, 81, 5. उषसो यामन्वेतोः 6, 38, 4. 3, 30,
13. 9, 45, 4. याम् 10, 77, 4. 92, 13. नि ते यामन्विदमहि bei deinem Kom-
men 10, 127, 4. Namentlich Marsch, Kriegszug RV. 4, 24, 2. 9, 64, 10. म-
कृपामो न यामन्वत विषा 10, 78, 6. वि ह्वयन्ते ऽग्निं नरो यामनि बाधि-
तासः (oder zu 2) 80, 5. 7, 66, 5. ता नो यामन्नुप्यतामभोकै 83, 1. — 2)
das Angehen (mit Bitten u. s. w.), Anrufen, überh. das Nahen zu den
Göttern (= यज्ञ Comm.): स यामनि प्रति श्रुधि RV. 1, 23, 20. यः स्तोतृभ्यो
कृष्यो अस्ति यामन् 33, 2. पन्यसो धीतिं दैव्यस्य यामं जनस्य रातिं वनते
सुदानुः 6, 38, 1. स यामन्ने स्तुवते वयो धाः 10, 46, 10. कया देवानो कत-
मस्य यामनि सुमन्तु नाम प्रपृता मनामहे 64, 1. मृक्ष्य यामन्धरो चकानाः
77, 8. शिन्तो षो अस्मिन्पुरुहूत यामनि 7, 32, 26. 1, 112, 1. यामन्यामन्नुर्व-
पुक्तं वहिष्ठम् Agni AV. 4, 23, 2. इष्टेन यामन्मतिं जहत्तु सः TS. 3, 2, 8,
4. — Es lässt sich übrigens nicht verkennen, dass in vielen dieser
Stellen eine adverbiale Bed. des loc. etwa hac vice, dieses Mal oder
ähnlich besser befriedigen würde. — पुनर्यामन् adj. wieder brauchbar
(vgl. यातयामन्) KĀTH. 12, 8. ÇĀÑKH. Br. 19, 7. — Vgl. अखिद्र°, अन्नु°,
इष्ट°, उन्न°, डुयामन्, युतयामन्, पृथु°, प्रवयामन्, यात°, सु° und 3. याम.

2. यामन् = यामिन् in अतर्पामिन्.

यामन scheinbar Hip. 1, 38, wo aber mit MBH. 1, 5912 यामिमौ st. या-
मिनी zu lesen ist.

यामनाली f. = यामघोष 2) TRĪK. 1, 1, 121.

यामनेमि m. Bein. Indra's TRĪK. 1, 1, 57. H. c. 31.

यामयम (3. याम + यम) m. eine für jede Stunde bestimmte Beschäfti-
gung BUŁG. P. 10, 13, 23.

यामरथ n. (sc. व्रत) Bez. einer best. zu Jama in Beziehung stehenden
Observanz HARIV. 7941. 7943. — Vgl. यमरथ.

यामल n. 1) = यमल Paar TRĪK. 2, 3, 38. H. 1424. — 2) Bez. einer
Klasse von Tantra-Schriften Verz. d. Oxf. H. 7, b, 2. 88, a, 5. fgg. 90, a,
N. 1. 97, a, No. 151. 101, b, 44. 103, b, 9. 104, a, 17. 109, a, 1. °ता f. 29.
Häufig fälschlich जामल geschrieben; vgl. यादि°, कृष्ण° (u. गौराङ्ग),
ब्रह्म°, रुद्र°, सिद्ध°.

यामलायन adj. von यमल gaṇa पत्तादि zu P. 4, 2, 80.

यामलीय (von यामल) n. Titel einer Schrift oder Bez. einer Gattung
von Schriften Verz. d. Oxf. H. 93, b, 9.

यामवती (von 3. याम) f. Nacht H. 142, Sch. (wo so zu ändern ist) und
RĀGĀN. im ÇKDR. — Vgl. यामिनी.

यामवृत्ति (3. याम + वृ°) f. das Wachestehen KĀM. NITIS. 16, 9.

यामभूत adj. nach ŚĀJ. durch raschen Lauf (3. याम) berühmt RV. 5, 32, 15.

यामह्र (1. यामन् + ह्र) adj. der durch Bitten sich rufen lässt, hilfs-
bereit; nach ŚĀJ. zum Kommen — oder zur Zeit zu rufen; die AÇVIN:
ता यामन्यामह्रन्तमा यामन्ना मृक्यन्तमा RV. 5, 73, 9. अश्विना यामह्रन्तमा
नेदिष्ठं याम्याप्यम् 8, 62, 6.

यामह्रति (1. यामन् + ह्रति) f. Hilferuf: रात्रिंतावधराणामश्विना याम-
ह्रतिषु RV. 8, 8, 18. अरंमसै भवति यामह्रतौ 10, 117, 3.

यामातर m. = जामातर Tochtermann Verz. d. Oxf. H. 189, a, 1. ÇAB-
DAR. und UDVĀHAT. im ÇKDR.

यामातृक m. dass. VER. in LA. (III) 19, 22.

यामायन (von 2. यम) m. patron. der Liedverfasser Ūrdhvākṛṣṇa,
Kumāra, Damana, Devaçravas, Mathita, Çañkha und Sañka-
suka RV. ANUKR.

1. यामि f. = जामि UGĀYAL. zu UṆĀDIS. 4, 43. = कुलस्त्री und स्वसर
MED. m. 24. यामयः M. 4, 183. MĀRK. P. 14, 59. 30, 64. यामीभिः M. 4,
180; vgl. जामि 2) a).

2. यामि = यामी; s. u. 3. याम 2) a).

यामिक (von 3. याम) adj. auf der Wache stehend: पुरुष so v. a. Nacht-
wächter KĀTHĀS. 3, 63. °म ÇKDR. mit einem Citat der Prākīna. m.
Nachtwächter, ein auf der Wache stehender Mann KĀTHĀS. 122, 30. fg.
RĀGĀ-TAR. 3, 173. 4, 515. 6, 77.

यामिका f. = यामिनी Nacht WILSON nach ÇABDĀRTHAK.

यामित्र m. = जामित्र ÇKDR. nach dem JĀMITRAVEDHA und ĞJOTISTAT-
TVA; VARĀH. BRH. 1, 18.

यामिन् (von यम्) in अतर्पामिन् — यामिनी s. bes.

यामिन्य (von यामिनी), °यति als Nacht erscheinen: यामिन्यति दिना-
नि KĀVJAPR. 139, 14.

यामिनी (von 3. याम 1, c) f. 1) Nacht AK. 1, 1, 3, 4. H. 142. HALĀJ. 1,
107. MBH. 12, 1896. R. 6, 14, 24. SUÇR. 2, 134, 1. RAGH. 13, 13. 17, 1. 19,
39. Spr. 1928. 2473. 3713. KIR. 3, 44. GĪT. 7, 6. 8, 1. KĀTHĀS. 3, 67. 23,
92. 34, 206. 35, 193. 36, 31. RĀGĀ-TAR. 3, 178. 4, 379. 6, 77. BUŁG. P. 6, 5,
33. DAÇAK. in BENF. Chr. 188, 8. Vgl. दर्श°. — 2) N. pr. a) einer Toch-